

Ewa Szary

"Miejsce dziesięciosgłoskowca w literaturze XVI w.", Maria Renata Mayenowa [w:] "Europejskie związki literatury polskiej", Warszawa 1969 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/37, 187

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ MAYENOWA Maria Renata: Miejsce dziesięciozłogowca w literaturze XVI w. Przyczynek do rekonstrukcji systemu. W: Europejskie związki literatury polskiej. PWN. Warszawa 1969 s. 89-98.

Praca z zakresu wersologii staropolskiej. Przedstawienie zadań badawczych i zasad metodologicznych obowiązujących przy rekonstrukcji dawnych systemów wersyfikacyjnych /uchwycenie systemu w przekroju synchronicznym; łączne ujęcie poziomów systemu: prozodycznego, morfologicznego, składniowego; uwzględnianie kontekstu kulturowego, przyjęcie hipotetycznego modelu badań/. Analiza semantycznej wartości szesnastowiecznego dziesięciozłogowca o wewnętrznym rozczłonkowaniu: 4+6. W analizie zostały wzięte pod uwagę następujące kwestie: konstanty i tendencje dziesięciozłogowca; słowiański rodowód tej formy; porównanie dziesięciozłogowca z innymi szesnastowiecznymi formami wierszowymi; semantyczne opozycje konstytutywne dla dziesięciozłogowca w okresie wspólnoty słowiańskiej i dla dziesięciozłogowca w polskiej literaturze szesnastowiecznej; funkcje kompozycyjne i stylistyczne dziesięciozłogowca i innych szesnastowiecznych form wierszowych.

E.Sz.

/I/ SKWARCZYŃSKA Stefania: Kariera literacka form rodzajowych "silva". W: Europejskie związki literatury polskiej. PWN. Warszawa 1969 s. 37-75.

Praca naukowa dokumentująca genealogię i poetykę zjawisk piśmienniczych z bloku rodzajowego "silva", ze szczególnym uwzględnieniem staropolskich /XVI-XVIII w./ tzw. "silva rerum". Problemy szczegółowe dotyczą kolejno: pochodzenia nazwy rodzajowej "silva rerum" - tradycja Cyserona, Kwintyliana, Scalligera; struktury rodzajowej "silva rerum", którą określa chwiejna równowaga pomiędzy estrawertycznymi /varietas tematu i formy, otwartość kompozycji/ a interwertycznymi /jedność osoby twórczej, zdarzeń realnych opisywanych/ elementami konstrukcji; porównania "silva rerum" ze starożytnymi formami sylwicznymi/prozatorskie silvae, poetyckie silvae;/ recepcji i krzyżowania się rodzajowego form sylwicznych /zasada varietas a zasada jedności i ładu/ w renesansie, baroku, romantyzmie, pozytywizmie i w dobie obecnej; współczesnych form literackich nawiązujących pośrednio lub bezpośrednio do form sylwicznych - esej, autobiografia.

E.Sz.